

MISCELLANEA
HISTORICO-
IURIDICA

MISCELLANEA HISTORICO-IURIDICA

USPOŘÁDAL VÁCLAV VANĚČEK

K ŠEDESÁTINĚ
JANA KAPRAŠA

K ŠEDESÁTINĚ JANA KAPRAŠA

PRAHA 1940

MISCELLANEA HISTORICO-IURIDICA

SBORNÍK PRACÍ O DĚJINÁCH PRÁVA

napsaných k oslavě šedesátin

JUDra JANA KAPRASA,

řádného profesora Karlovy university,

jeho přáteli a žáky.

Uspořádal

VÁCLAV VANĚČEK

PRAHA 1940

NÁKLADEM VYDAVATELOVÝM

OBSAH

	Str.
<i>Otakar Bauer</i> : O nejstarší listině archivu České koruny	5
<i>Stanisław Borowski</i> : Mazija	16
<i>František Čáda</i> : Moravští stavové v boji o svá práva	24
<i>Josef Drachovský</i> : Zdaňování práce vědecké a umělecké daní výdělkovou	36
<i>Antonín Hobza</i> : Krise mezinárodního práva	39
<i>Josef Hobzek</i> : Příspěvek k poznání poměru kurie k Čechám před válkami husitskými	44
<i>Richard Horna</i> : Výčepnické právo vinařů	52
<i>Jan Kapras ml.</i> : Užití historických metod v oboru věd národo- hospodářských	68
<i>Jozef Karpat</i> : K dejinám pojmu corona regni ve francúzsku a anglicku	91
<i>Josef Kliment</i> : Pojem věrnost, léno a stav ve starém právu českém .	142
<i>Jan Krčmář</i> : Dvě kapitoly o studiu historie práva	149
<i>Karel Laštovka</i> : Počátky samosprávy v zemích českých	155
<i>Josef Markov</i> : Svědčení púhonu a kontumační rozsudek	166
<i>Dumitru D. Mototulescu</i> : Je název cneazatul (knížectví) čili judecie slovanského původu, či se toto pojmenování zrodilo v římských koloniích a municipiích v Dácii?	200
<i>Murarik Antal</i> : Myšlenky svatého Augustina ve středověkém právu střední Evropy	208
<i>Jan M. Novotný</i> : Finančněpolitické názory Tomáše ze Štítného .	225
<i>Otto Peterka</i> : Zur Erforschung der Geschichte des Privatrechts in Böhmen	236
<i>Theodor Saturník</i> : Klín šatu jako symbol v právu českém	247
<i>Jaromír Štěpán</i> : Litoměřický Extrakt z r. 1571	256
<i>Josef Tureček</i> : Manželský patent Josefa II.	278
<i>Václav Vaněček</i> : Čtvero hlavních prací právního historika . . .	292
<i>Jiří Veselý</i> : Ke skladbě knihy Rožmberské	309
<i>Wilhelm Weizsäcker</i> : Zeiträume der heimischen Rechtsgeschichte vom Standpunkte des modernen Gemeinschaftsdenkens . .	319
<i>Rudolf Wierer</i> : Původ stavovského programu encykliky „Quadra- gesimo anno“ z 15. května 1931	328

JOSEF HOBZEK:

PŘÍSPĚVEK K POZNÁNÍ POMĚRU KURIE K ČECHÁM PŘED VÁLKAMI HUSITSKÝMI.

NĚKOLIK NEOTIŠTĚNÝCH BULL BONIFÁCE IX. BŘEVNOVSKÉMU KLÁŠTERU.

V archivu benediktinského kláštera v Břevnově je zachována celá řada bull římského papeže Bonifáce IX. (1389 až 1404), — Čechy přidržely se v tehdejší rozkolu papežské hlavy církve sídlící v Římě, nikoliv v Avignoně, — z nichž sedm nebylo dosud otištěno ani v Ziegelbauerově „Epitome historica regii... monasterii Brevnoviensis vulgo S. Margarethae ordinis S. Benedicti prope Pragam“ z roku 1740, ani v Dobnerových „Monumenta historica Boemiae nusquam antehac edita“, jejichž VI. díl, roku 1785 vydaný, obsahuje na prvním místě přetisk listin břevnovského kláštera (Historia diplomatica Brzewnoviensis primi in Bohemia monasterii, Ordinis S. Benedicti ab anno 993 usque ad annum 1726), ani konečně nebyly otištěny ve velké edici „Monumenta Vaticana res gestas Bohemicas illustrantia“, jejichž pátý díl, roku 1903 a 1905 ve dvou částech vydaný a léta 1378 až 1404 obsahující, připravil Kamil Krofta. Některé bully Bonifáce IX. břevnovskému klášteru byly jakožto dokumenty k velkému sporu vzniklému v 17. století a celá desítky se vlekoucímu mezi pražským arcibiskupem a břevnovským a ještě jinými čtyřmi benediktinskými opaty otištěny v rozsáhlé publikaci „Acta processus, seu litis in causa praetensae exemptionis... vertente“, která vyšla v Římě hned po skončení sporu roku 1758 a byla v Praze roku 1759 znovu přetištěna. V této sbírce, ani v jiných, jichž se shora vytčené sbírky dovolávají, nejsou však obsaženy bully, které níže budou otištěny.

Bully papeže Bonifáce IX. jsou v břevnovském klášterním archivu zachovány jednak v originálech či v prepisech rovněž z vatikánské kanceláře pocházejících, jednak v prepisech pořáze-

ných někdy v šedesátých nebo v sedmdesátých letech XIX. století, od kterýchžto opisů jsou originály podle indexu břevnovského i podle poznámky na opisech samých nyní uloženy jednak v kapitulním archivu pražském, jednak (v jednom případě) v Národním museu. Avšak ani v kapitulním archivu, ani v archivu Národního musea, ani v rukopisných sbírkách Národního musea nebylo možno je nalézt. Nejsou ani ve státním ústavě historickém, kde jinak mají bohatou sbírku opisů břevnovských klášterních listin.

Časově první dosud neotištěná bulla Bonifáce IX., týkající se břevnovského kláštera, jest bulla z 18. listopadu 1389, hned z prvních dnů vlády tohoto papeže (Bonifác IX. byl zvolen papežem dne 2. listopadu 1389 a korunován byl 9. listopadu 1389). Bulla tato jest adresována pražskému arcibiskupovi Janovi z Jenštejna, jemuž se ukládá, aby vyšetřil majetkové poměry břevnovského kláštera, které byly za opata Jindřicha (1381 až 1385) přivedeny do velmi špatného stavu, takže opat tento byl pro nepořádné vedení správy majetku klášterního sesazen. Klášter nemohl proto platit desátky¹ papežské a prokurace² papežských nunciů.

Bulla z 18. listopadu 1389, jež má břevnovskou signaturu B IV 116 a jejíž originál má býti dle udání na opise břevnovském v Národním museu,³ zní podle břevnovského opisu:⁴

Bonifacius episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri archiepiscopo Pragensi salutem et benedictionem apostolicam. Justis petentium desideriis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis. Exhibita siquidem nuper nobis pro parte dilectorum filiorum Divissii⁵ abbatis et

¹ V té době činil povinný desátek břevnovského kláštera 43 kopy 22 groše, největší to desátek ze všech českých klášterů. Roční důchod kláštera břevnovského činil však kolem roku 1400 nejméně 1070 kop grošů — v té době byl desátek pravidlem menší díl než desetina veškerých příjmů; v Břevnově nebyla to ani dvacetina (Kamil Krofta: Kurie a církevní správa zemí českých v době předhusitské, Český časopis Historický, roč. XIV, 1908, str. 279 a násl.).

² Prokurace papežských nunciů byl poplatek, ukládaný duchovenstvu, z něhož hrazeny byly náklady pobytu papežských nunciů v zemi. Prokurace zde míněná se týká pravděpodobně pobytu nuncia Jana Aegidii, jenž byl roku 1388 vyslán do Německa a do Čech; prokurace k jeho vydržování nařídil papež Urban VI. bullou z 11. června 1388 (Kamil Krofta: Kurie a církevní správa..., ČCH, roč. XIV, 1908, str. 432).

³ Regest této bully, i s udáním, že originál jest v „Museu Bohemiae“, jest otištěn v článku P. Romualda Schramma „Regesten zur Geschichte der Benedictiner-Abtei Břevnov - Braunau in Böhmen“ v I. a II. ročníku (1882 a 1883) „Studien und Mittheilungen aus dem Benedictiner-Orden“.

⁴ Bullám otištěným zde z opisů minulého století jest ponechán pravopis těchto opisů. Bully otištěné zde z originálů mají věrné znění originálu.

⁵ Diviš II., též Dionysius II., dříve farář nezamyslický, byl opatem břevnovským v letech 1385 až 1408. Ziegelbauer o něm praví, že byl „mali antecessoris optimus successor“ („Epitome...“ str. 68).

conventus monasterii Brewnoviensis prope Pragam ordinis sancti Benedicti petitio continebat, quod dictum monasterium propter malum regimen quondam Henrici, olim abbatis dicti monasterii, qui propter dillapidationem bonorum ipsius monasterii regimine et omni administratione dicti monasterii auctoritate apostolica privatus exstitit, et alias tam tempore dicti Henrici quam aliorum abbatum ipsius monasterii praefatum monasterium in duodecim millibus florenorum auri fuit damnificatum, dictique abbas et conventus decimas papales, procuraciones nuntiorum sedis apostolicae et iura episcopalia, ut antea dum ipsum monasterium opulentum erat et prout consueverant, solvere nequeunt de praesenti. Quare pro parte dictorum abbatum et conventus nobis fuit humiliter supplicatum, ut providere eis super hoc de opportuno remedio de benignitate apostolica dignemur. Nos igitur de praemissis certam notitiam non habentes dictorum abbatum et conventus in hac parte supplicationibus inclinati fraternitati tuae, de qua in hiis et aliis specialem in domino fiduciam obtinemus, per apostolica scripta committimus et mandamus, quatenus de praemissis omnibus et eorum circumstantiis universis auctoritate nostra se diligenter informes et quidquid per informationem huiusmodi reperiis, nobis per tuas patentes literas harum seriem continentes manu publica confertas, tuoque sigillo signatas quantocius referre procures, ut tua huiusmodi relatione instructi in praemissis consultius procedere valeamus. Datum Romae apud S. Petrum 14 Kal. Decembr. pontificatus nostri anno primo.

Časově druhá u nás nepublikovaná bulla Bonifáce IX. v břevnovském klášteře chovaná netýká se přímo kláštera břevnovského. Jest to bulla z 12. června 1392, která jest v břevnovském archivu uchována ve dvou exemplářích, ve dvou soudobých vatikánských opisech ze XIV. století (sign. B IV 122). Jí se ustanovuje benediktin kardinál Bartholomaeus titulu Sanctae Potencianae⁶, „protektorem a reformátorem“ benediktinského řádu s rozsáhlými právy. Bulla tato byla patrně v opisech rozeslána všem nebo aspoň hlavním klášterům benediktinským, a tak se v Břevnově zachovala ve dvou exemplářích. Jelikož se netýká přímo českých zemí, nepodáváme tu její text.⁷

Třetí neotištěná dosud bulla Bonifáce IX. z břevnovského kláštera jest z 21. října 1394. Povoluje se jí opatu břevnovskému Divišovi, že může sloužiti mši svatou ráno za úsvitu, nikoliv

⁶ Bartholomaeus tituli Sanctae Potencianae jest Bartholomaeus de Uliariis O. S. B. (Oleari), od roku 1381 do 1385 (1386) biskup v Ankoně, od 1385 (1386) do 1390 biskup ve Florencii, kardinálem jmenován Bonifácem IX. dne 18. prosince 1389, zemřel v Gaetě 16. dubna 1396 (podle Conradus Eubel: Hierarchia catholica medii aevi, I., 1913).

⁷ Regest této bully jest uveřejněn v článku P. Romualda Schramma „Regesten zur Geschichte der Benedictiner-Abtei Břevnov - Braunau in Böhmen“ v I. a II. ročníku (1882 a 1883) „Studien und Mittheilungen aus dem Benedictiner-Orden“.

však ještě za tmy. V tehdejší době projevovaly se i jinde snahy, znaku mystického, konati bohoslužbu takřka za tmy.

Bulla tato zní (originál v břevnovském archivu má signaturu B IV 125, v Monumenta Vaticana res gestas Bohemicas illustrantia, V. díl, jest její vatikánský regest pod číslem 878 na straně 478, regest její je též ve shora citovaném článku Schrammově ve „Studien und Mittheilungen aus dem Benedictiner-Orden“ I, II):

Bonifacius episcopus servus servorum Dei. Dilecto filio Dyvissio abbati monasterii Brewnoviensis prope Pragam ordinis sancti Benedicti salutem et apostolicam benedictionem. Sincere devotionis affectus quem ad nos et Romanam geris ecclesiam promeretur, ut votis tuis favorabiliter annuamus, illis presertim, per que, sicut pie desideras, divinis officiis intentus existas et spiritualis salutis tibi proveniat incrementum. Hinc est quod nos tuis devotis precibus inclinati, ut missam antequam illucescat dies, circa tamen diurnam lucem cum qualitas negotiorum pro tempore ingruentium id exegerit, liceat tibi celebrare et per proprium vel alium sacerdotem idoneum facere celebrari. Ita tamen quod id nec tibi nec sacerdoti taliter celebranti ad culpam valeat imputari, devotioni tuae auctoritate presentium de speciali gratia indulgemus omisso⁸ (?) quod parce huiusmodi concessione utaris, quia cum in altaris officio imoletur dominus noster Dei filius Jesus Christus, qui candor est lucis eterne, congruit hoc non in noctis tenebris fieri sed in luce. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei auso temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Rome apud sanctum Petrum VII Kl novembris pontificatus nostri anno quinto.

Joannes de Malesicz.⁹

Čtvrtá bulla jest datována téhož dne jako bulla předcházející, to jest 21. října 1394, a dovoluje se jí břevnovskému opatu Divišovi sloužiti mše a jiné bohoslužby na místech stížených církevním iterdiktem, avšak s podmínkou, že obřady budou tiché, při zavřených dveřích chrámových a bez zvonění zvony.

Bulla tato zní (originál v břevnovském archivu má signaturu B IV 126, v Monumenta Vaticana díl V. jest její vatikánský regest otištěn pod číslem 877 na str. 478; regest této bully jest též u Schramma „Regesten zur Geschichte der Benedictiner-Abtei Břevnov - Braunau in Böhmen“ v „Studien und Mittheilungen aus dem Benedictiner-Orden“ I, II):

Bonifacius episcopus servus servorum Dei. Dilecto filio Divissio abbati monasterii Brewnoviensis prope Pragam ordinis sancti Benedicti

⁸ V originálu vydřeno v ohybu bully.

⁹ Jan z Malesic, písař papežský 1380—1403 (scriptor, abbreviator et familiaris pp. Bonifácii IX.), potom kanovník a scholastik pražský (Ferd. Tadra, Kulturní styky Čech s cizinou až do válek husitských, 1897).

salutem et apostolicam benedictionem. Devotionis tue sinceritas promeretur ut votis tuis in hiis praesertim quae ad tua salutem anime cedere valeant, quantum cum deo possumus favorabiliter annuamus. Tuis itaque supplicationibus inclinati auctoritate tibi praesentium indulgemus, ut si forsitan ad loca ecclesiastico interdicto supposita te contigerit declinare, liceat tibi in illis clausis ianuis excommunicatis et interdictis exclusis, non pulsatis campanis et summissa voce celebrare, ac in tua et etiam familiarium tuorum domesticorum praesentia missam et alia divina officia facere celebrari, dummodo tu vel illi causam non dederitis interdicto nec id tibi vel illis contigerit specialiter interdicti. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare presumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Rome apud sanctum Petrum XII Kl. novembris pontificatus nostri anno quinto.

Joannes de Malesicz.

Nicolaus de Rugis
M. de Cherubinis
P. de Bosco.

Pátá dosud neotištěná bulla Bonifáce IX. břevnovskému klášteru jest ze 17. června 1396. Papež přivtěluje jí břevnovskému klášteru a pod pravomoc břevnovského opata staví dva kostely: sv. Šimona v Liboci a památný kostel sv. Václava na Dobeníně u Náchoda.

Bulla ta, jejíž břevnovská signatura je B IV 135, a jež dle udání v břevnovském indexu má býti chována v kapitulním archivu pražském, ale tam není k nalezení, zní podle břevnovského opisu:¹⁰

Bonifacius episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis, abbati et conventui monasterii Brewnoviensis prope Pragam ordinis sancti Benedicti salutem et apostolicam benedictionem. Sacrae religionis sub qua devotum et sedulum exhibetis altissimo famulatum promeretur honestas, ut votis vestris illis praesertim, per quae monasterii vestri utilitas procuratur, quantum cum Deo possumus, favorabiliter annuamus. Hinc est, quod nos vestris in hac parte supplicationibus inclinati, sancti Simeonis in Liboc prope praedictum vestrum monasterium et sancti Venceslai in Dobenyn Pragensis dioecesis parochiales ecclesias, quae de iure patronatus vestri monasterii existunt, quarum duodecim ipsi vestro monasterio, cuius quadringentarum marcharum argenti puri, fructus, redditus et proventus secundum communem estimationem valorem annuum ut aperitis non excedunt, cum omnibus iuribus et pertinentiis suis auctoritate apostolica tenore praesentium incorporamus, annectimus et unimus, ita quod cedentibus vel decedentibus rectoribus praefatarum ecclesiarum, qui nunc sunt, vel ecclesias ipsas alias quomodolibet demittentibus

¹⁰ Regest této bully jest otištěn u Schramma v citovaném článku ve „Studien und Mittheilungen aus dem Benedictiner-Orden“ I, II.

liceat vobis per vos vel alios corporalem possessionem earundem ecclesiarum propria auctoritate apprehendere et perpetuo retinere diocesani loci et cuiuscunque alterius licentia super hoc minime requisita easque per monachos dicti vestri monasterii vel alios sacerdotes idoneos ad solum nutum abbatis eiusdem monasterii pro tempore existentis quoties expedient inibi instituendos et destituendos favere gubernari non obstantibus constitutionibus apostolicis contrariis quibuscunque seu si aliqua super provisionibus sibi faciendis de huiusmodi vel aliis beneficiis ecclesiasticis in illis partibus speciales vel generales apostolicae sedis vel legatorum eius literas impetrarunt, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem et decretum vel alias quomodolibet sit processum, quas quidem literas et processus habitos vel habendos per easdem et quaecunque inde secuta ad praefatas ecclesias volumus non extendi sed nullum per hoc eis, quo ad assecutionem beneficiorum aliorum praeiudicium generali et quibuscunque aliis privilegiis, indulgentiis et literis apostolicis generalibus vel specialibus, quorumcunque tenorem existant, per quae praesentibus non expressa vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet vel differri et de quibus quorumcunque totis tenoribus habenda sit in nostris literis nec non mentio specialis. Volumus autem, quod vos postquam vigore praesentium dictas ecclesias fueritis pacifice assecuti ratione ipsarum ecclesiarum episcopalia iura solvere et alia eis onera incumbencia teneamini. Et ex nunc irritum decernimus et inane si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attemptari. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostrae incorporationis, annexionis, unionis et voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare praesumpserit indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Romae apud S. Petrum XV Kalendas Julii pontificatus nostri anno VII.

Šestá neotištěná bulla Bonifáce IX. břevnovskému klášteru je rovněž ze 17. června 1396. Udělují se jí na žádost břevnovského kláštera odpustky¹¹ zbožným návštěvníkům klášterního kostela

¹¹ O odpustcích návštěvníků břevnovského kostela ustanovují i jiné bully papeže Bonifáce IX., vesměs starší, než je bulla shora citovaná. Jsou to bully: z 18. listopadu 1389 (otištěna v Monumenta Vaticana V. díl pod číslem 285), jiná z 18. listopadu 1389 (otištěna u Ziegelbauera „Epitome historica ... monasterii Brewnoviensis...“ str. 291, regest u Dobnera „Monumenta historica Boemiae“ VI. díl, str. 113, č. 126, jiný regest v Monumenta Vaticana V. díl, číslo 286), z 9. července 1390 (otištěna u Ziegelbauera „Epitome...“, str. 142 a u Bonaventury Pitra „Thesaurus absconditus in Agro seu Monasterio Brzewnoviensi ord. Sancti Benedicti, S. Guntherus Confessor et Heremita...“ 1762, regest v Monumenta Vaticana V. díl, číslo 349), z 20. dubna 1392 (otištěna u Dobnera „Monumenta...“ VI. díl, str. 114, číslo 129, regest v Monumenta Vaticana V. díl, číslo 620).

Dvě bully Bonifáce IX. pojednávají o odpustcích břevnovského kostela mezi jinými ještě kostely, a to bulla z 15. ledna 1393 (otištěna v Monumenta Vaticana V. díl, číslo 669), a z 23. října 1393 (otištěna tamtéž pod číslem 724).

břevnovského v určitých svátcích, jakož i příznivcům kostela. Mezi svátky těmi jsou uvedeny též dny zasvěcené některým českým světcům (sv. Václavu, sv. Vojtěchu) a světcům majícím vztah k naší zemi (sv. Alexiovi, sv. Vintířovi).

Bulla tato, jež má břevnovskou signaturu B IV 138 a jež též má být chována v pražském kapitulním archivu, zní podle břevnovského opisu (její regest jest otištěn ve shora citovaném článku Schrammově ve „Studien und Mittheilungen aus dem Benedictiner-Orden“ I, II):

Bonifacius episcopus servus servorum Dei dilectis filiis abbati et conventui monasterii Brewnoviensis prope Pragam ordinis sancti Benedicti salutem et apostolicam benedictionem. Sacra religionis, sub qua relictis seculi vanitatibus devotum et sedulum exhibetis altissimo famulatum, promeretur honestas, ut petitiones vestras, quantum cum Deo possumus, ad exauditionis gratiam admittamus. Dudum siquidem de omnipotentis Dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi omnibus vere poenitentibus et confessis, qui in nativitate, circumcisionis, epiphaniae, resurrectionis, ascensionis et corporis Domini nostri Jesu Christi Pentecosten nec non nativitate, anuntiationis, purificationis et assumptionis beatae Marie Virginis beati Joannis baptistae et dictorum apostolorum Petri et Pauli ac ecclesiae vestrae dedicationis, festivitatis et celebritate omnium sanctorum nec non per ipsarum nativitate, epiphaniae, resurrectionis, ascensionis et corporis domini ac nativitate et assumptionis beatae Mariae nec non nativitate beati Joannis baptistae et apostolorum Petri et Pauli praedictarum festivitatum octavas et per sex dies dictum festum Pentecosten immediate sequentes ecclesiam vestri monasterii devote visitarent annuatim et ad eius conservationem manus porrigerent adiutrices singulis videlicet festivitatum et celebritatis septem annos et novem quadragenas, octavarum vero et sex dierum praedictorum diebus, quibus ecclesiam ipsam visitarent, ad huiusmodi conservationem manus porrigerent adiutrices ut praefertur, centum dies de injunctis eis poenitentiis, misericorditer relaxamus prout in nostris inde confertis literis plenius continetur. Nos igitur volentes vos favoribus prosequi gratiae amplioris vestris in hac parte supplicationibus inclinati praedictam indulgentiam ad conceptionis et visitationis eiusdem beatae Mariae virginis nec non sanctorum Wenceslai, Adalberti, Benedicti, Bonifacii, Alexii, Guntheri, Antonii et Margarethae festivitates nec non ad singulos illos dies, quibus certae reliquiae, quae inibi honorifice conservantur, ostenduntur, auctoritate apostolica extendimus per praesentes. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae extensionis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Romae apud s. Petrum XV Kalendas Julii pontificatus nostri anno VII.

Sedmá a poslední neotištěná bulla Bonifáce IX. břevnovskému klášteru je taktéž ze 17. června 1396. Jí se udělují návštěvníkům klášterního kostela břevnovského v určitých dnech tytéž odpustky jako návštěvníkům kostela sv. Marka v Benátkách.

Bulla tato, jejíž břevnovská signatura je B IV 140 a jež má rovněž být chována v pražském kapitulním archivu, zní podle břevnovského opisu (její regest jest otištěn ve Schrammově citovaném článku ve „Studien und Mittheilungen aus dem Benedictiner-Orden“ I, II):

Bonifacius episcopus servus servorum Dei universis Christi fidelibus praesentes literas inspecturis salutem et apostolicam benedictionem. Splendor paternae gloriae, qui sua mundum illuminat effabili claritate pia vota fidelium de clementissima ipsius maiestate sperantium tunc praecipuo benigno favore persequitur, cum devota ipsorum humilitas sanctorum precibus et meritis adjuvatur. Cupientes igitur, ut ecclesia monasterii Brewnoviensis prope Pragam ordinis sancti Benedicti congruis honoribus frequentetur et ut Christi fideles eo libentius causa devotionis confluant ad eandem, quo ex hoc ibidem dono coelestis gratiae uberius conspexerint se refectos de omnipotentis Dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi omnibus vere poenitentibus et confessis qui in festo ascensionis Domini nostri Jesu Christi et per eius octavas eandem ecclesiam devote visitaverint, annuatim illam indulgentiam et remissionem peccatorum concedimus, quam ecclesiam sancti Marci de Venetiis Castellanae¹² dioecesis in dicto festo visitantes annuatim quomodolibet consequuntur. Datum Romae apud sanctum Petrum XVI Kalend. Julii pontificatus nostri anno VII.

Podali jsme tu znění šesti papežských bull Bonifáce IX., vydaných břevnovskému klášteru a dosud nepublikovaných. Z jejich obsahu vidíme rozsáhlý a široký kuriální styl, i podrobnost a mnohost styků papežské správy s českým klášterem. Okolnost, že bully tyto nebyly dosud publikovány ukazuje na to, jak mnoho ještě pozoruhodného materiálu ze XIV. století zůstává skryto přes píli a svědomitost tolika editorů.

¹² Biskupství castellanské a patriarchát Grado byly roku 1451 zrušeny a vytvořeny z nich patriarchát benátský.

MISCELLANEA HISTORICO-IURIDICA

SBORNÍK PRACÍ O DĚJINÁCH PRÁVA
NAPSANÝCH K OSLAVĚ ŠEDESÁTIN *JUDra JANA KAPRASA*,
ŘÁDNÉHO PROFESORA KARLOVY UNIVERSITY,
JEHO PŘÁTELI A ŽÁKY.
USPOŘÁDAL *VÁCLAV VANĚČEK*.
VYDAL JAKO ZVLÁŠTNÍ SVAZEK (Č. 25) EDICE
„PRÁCE ZE SEMINÁŘE
ČESKÝCH PRÁVNÍCH DĚJIN NA PRÁVNICKÉ FAKULTĚ
KARLOVY UNIVERSITY“
Dr. VÁCLAV VANĚČEK, PRAHA-BRÁNÍK, NAD LOMEM Č. 740.
NÁKLADEM VYDAVATELOVÝM
VYTISKLA V LEDNU 1940 V 700 VÝTISCÍCH,
Z NICHŽ 25 ČÍSLOVANÝCH,
„POLITIKA“ V PRAZE, PÍSMEM BASKERVILLE.